

प्रदेश

Pradesh National Daily

राष्ट्रिय दैनिक

वर्ष: १४, अङ्क:-१५१, २०८२ पुष २२ गते मंगलबार (Tuesday, 6 Jan 2026), पृष्ठ-४, मूल्य रु.३/-



प्रो. प्रेमरत्न शाक्य

सम्पर्क नम्बर: ९८०४२३१०००

०५७५२०४३१

०५७५२५४३१

हामी कहाँ रेडिमेन्ट गहुना पाउनुको साथै अर्डर बमोजिम गहुना बनाइन्छ।

शाक्य प्लाजामा पसल, अफिस, ट्युसन सेन्टर, वितीय संस्थाको लागि कोठा भाडामा समेत रहेको छ।

पूर्ण शाक्य एण्ड ब्रदर्स

कान्तिराजपथ, हेटौडा-२

भीमफेदी सुमो दुर्घटनाका ६ मध्ये ५ जनाको सनाखत

◆ प्रदेश दैनिक

हेटौडा/मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिका ६ जुरीखेतमा आइतबार साँझ भएको सुमो दुर्घटनामा मृत्यु भएका ६ जनामध्ये ५ जनाको सनाखत भएको छ।

घटनाको भएको २४ घण्टा बितिसक्दा पनि प्रहरीले अझै एकजनाको सनाखत गर्न सकेको छैन। यस्तै कुन कम्पनीको सुमो दुर्घटना भएको भन्ने बारेमा समेत जानकारी दिन सकेको छैन। दुर्घटनामा परेर मृत्यु हुनेमा हेटौडा उपमहानगरपालिका ४ बस्ने ४० वर्षीया सविता लम्साल, हेटौडा २ का २९ वर्षीय निखिल अग्रवाल, हेटौडा १० भुटनदेवी टोल बस्ने ५६ वर्षका कृष्णप्रसाद फुयाँल, भारतको बिहार पटनाका ४२ वर्षीय र जनीस कुमार र ४९ वर्षीय अरविन्द कुमारको सनाखत भएको प्रहरीले जनाएको छ। मृतक एकजनाको अझै पहिचान हुन सकेको छैन। पहिचान हुन नसकेका मृत पुरुष रहेको प्रहरीले जनाएको छ। उनीहरूमध्ये केहीको शव हेटौडा अस्पतालमा रहेको छ भने केहीको शव आफन्तले बुझेका छन्।

दुर्घटनामा तीनजना घाइते भएका छन्। घाइते हुनेमा हेटौडा ४ बस्दै आएका सुमो चालक गणेश थापा, मृतक सविताका १२ वर्षीय छोरा अभ्यास लम्साल र रौतहटको चन्द्रपुर २ का २१



वर्षीया रिचा चौधरी रहेका छन्। चालक थापा र बालक लम्साललाई थप उपचारका लागि चितवन पठाइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरका प्रवक्ता प्रहरी नायव उपरीक्षक पुस्कर बोगटीले जानकारी दिए। चौधरीको हेटौडा अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ। काठमाडौँबाट हेटौडातर्फ आउँदै गरेको ना. १ ज १७७८ नम्बरको सुमो सडकबाट करिब एकसय मिटर तल खोल्सामा खस्दा दुर्घटना भएको थियो। उक्त स्थानमा यसअघि पनि ३ वटा हलुका सवारी साधन दुर्घटना भैसकेको छ। वैदेशिक रोजगार बोर्डका प्रमुख थानेश्वर देवकोटासहित चढेको गाडी तीन वर्षअघि

उक्त स्थानमा दुर्घटना हुँदा देवकोटासहित २ जनाको मृत्यु भएको थियो। काठमाडौँतर्फबाट आउँदा ओरालो पर्ने भएकाले गाडीमा ब्रेक नलागेर यस स्थानमा दुर्घटना हुने गरेको प्रहरीले जनाएको छ। दुर्घटना भएको २४ घण्टा बढी समय भैसक्दा पनि अझै एकजना मृतकको सनाखत नहुनु र कुन कम्पनीको सुमो दुर्घटना भएको भन्ने बारेमा प्रहरीले आधिकारिक जानकारी दिन नसक्नु मकवानपुर प्रहरीको लाचारीपन भएको भन्दै चौतर्फी आलोचना भैरहेको छ। प्रहरीले यस्ता घटनालाई गम्भीरतापूर्वक नलिएको आम सर्वसाधारणको गुनासो रहेको छ।

निर्वाचनमा सहभागी बनौं।

- ⇒आवधिक निर्वाचन लोकतन्त्रको आधारशिला हो।
- ⇒निर्वाचन मतदाताको मताधिकार प्रयोग गर्ने अवसर पनि हो।
- ⇒मतदानबाट नागरिकले आफ्ना प्रतिनिधिमाफत शासन सञ्चालनमा सहभागिता जनाउने।
- ⇒स्वतन्त्र र निष्पक्ष निर्वाचनबाट सरकार वा सत्ताको शान्तिपूर्ण हस्तान्तरण हुने।
- ⇒निर्वाचनबाट मौलिक हक र मानवअधिकारको संरक्षण हुने।
- ⇒मतदाताको राजनीतिक छनौटको अधिकार सुनिश्चित हुने।
- ⇒लोकतन्त्रको संस्थागत विकास र विधिको शासन स्थापित हुने।
- ⇒जनताप्रति उत्तरदायी र जवाफदेही सरकारको निर्माण हुने हुँदा, निर्वाचनमा सहभागी बनौं, मताधिकारको प्रयोग गरौं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

फोन नं. ०५७-५८९३०८, ८८४५०७७३२५

अन्नपूर्ण खाद्य भण्डार प्रा.लि.

हेटौडा-२ कान्तिराजपथ

बोकर

दाना, अण्डा, चामल, सम्पूर्ण खाद्य सामग्रीको थोक तथा खुद्रा विक्रेता

प्राविधिक र रोजमागरमुलक शिक्षालाई जोड दिनुपर्छ : बानियाँ

◆ प्रदेश दैनिक

हेटौडा/बामगती प्रदेशका मुख्यमन्त्री ईन्द्रबहादुर बानियाँले अब प्राविधिक र रोजगारमुलक शिक्षालाई जोड दिनुपर्ने धारणा राखेका छन्।

प्राविधिक शिक्षा आजको आवश्यकता भएको औल्याउँदै उनले शिक्षालाई प्राविधिसँग जोड्दै आयमुलक बनाउनुपर्नेमा जोड दिए। मकवानपुरको मनहरी गाउँपालिका २ मा रहेको सीता माध्यमिक विद्यालयको सोमबार भएको स्वर्ण जयन्ती कार्यक्रमको उद्घाटन गर्दै उनले विद्यालयलाई प्राविधिक शिक्षालयको रूपमा स्थापित गर्दै लैजानुपर्ने बताए। प्राविधि र आयमुलक नभएमा केवल बेरोजगार उत्पादन गर्ने शिक्षा मात्र हुने उनको भनाई थियो। 'अब भौतिक पूर्वाधार मात्र होइन, गुणस्तरीय शिक्षा आवश्यक छ', उनले भने, 'पढ्दै कमाउँदै गर्न सक्ने शिक्षा प्रदान गराउन प्रदेश सरकारले पनि योजनाबद्ध काम गरिरहेको छ।'।

शिक्षालाई आधुनिकीकरण गर्दै एआईसँग जोड्दै सक्षम नागरिक उत्पादन गर्नुपर्ने उनको धारणा थियो। मुख्यमन्त्री बानियाँले मनहरी २ नम्बर वडाको विकासका लागि आवश्यक पूर्वाधार विकासमा पनि प्रदेश सरकारले बजेट विनियोजन गर्ने प्रतिवद्धता जनाए। २ नम्बर वडास्थित भिमानमा २२ परिवार अत्यन्त विकट क्षेत्रमा बसोबास गरिरहेको भन्दै सुरक्षित र सुविधायुक्त स्थानमा बस्ती स्थानान्तरण



गर्नेतर्फ ध्यानकर्षण भएको उनको भनाई थियो। बस्ती स्थानान्तरणका लागि उपयुक्त स्थान र बजेटको प्रबन्धको विषयमा गाउँपालिका र प्रदेश सरकारले अध्ययन गर्ने बानियाँले प्रतिवद्धता जनाए। मनहरी २ र ३ जोड्ने खोलामा बेलिब्रिजको आवश्यकता रहेको भनी स्थानीयले गुनासो गरेको भन्दै उनले उक्त पुल निर्माणमा प्रदेश सरकारले बजेट व्यवस्थापन गर्ने प्रतिवद्धता जनाए। जनमुखी, आयमुखी, गरिबमुखी, विकासमुखी र गाउँमुखी काम गर्न आफू प्रतिवद्ध रहेको उनको भनाई थियो।

विद्यालय व्यवस्थापन समिति अध्यक्ष राजकुमार थिङको अध्यक्षतामा भएको स्वर्ण महोत्सव उद्घाटनमा मनहरी गाउँपालिकाका अध्यक्ष रञ्जन कालाखेती, २ नम्बर वडा अध्यक्ष राजकुमार पाख्रिन,

३ नम्बर वडा अध्यक्ष अनन्तप्रकाश अर्याल, १ नम्बर अध्यक्ष शिवप्रसाद खनाल, ९ नम्बर वडाध्यक्ष राजकुमार श्रेष्ठ, मनहरी गाउँपालिका शिक्षा शाखा प्रमुख प्रदीप पराजुली, स्रोत शिक्षक विदुर थापा, स्थानीय समाजसेवी राम घलान, एकराज पुरी, विद्यालयका संस्थापक अध्यक्ष बौद्धजीत गोड्बा, निर्मल बहुमुखी क्याम्पस प्रमुख प्रबोध बिडारीलगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए। कार्यक्रममा विद्यालयका संस्थापक अध्यक्ष बौद्धजीत गोड्बालाई सम्मान गरिएको थियो भने पहिलो चेपाङ गायक रविन चेपाङ र कलाकार इमान लामाले गायनमाफत मनोरञ्जन दिलाएका थिए।

स्वर्ण महोत्सवका कार्यक्रम ३ दिन सञ्चालन हुनेछ।

२७औं वार्षिक साधारण सभासम्बन्धी सूचना

यस संस्थाको मिति २०८२/०७/१२ गते बसेको संचालक समितिको बैठकको निर्णय बमोजिम २७औं वार्षिक साधारण सभा तपसिलका विषयहरूमा छलफल गर्न निम्नानुसार मिति, समय र स्थानमा संचालन गरिने भएकोले सम्पूर्ण शेयर सदस्य महानुभावहरूको अनिवार्य उपस्थितिका लागि हार्दिक अनुरोध गर्दछौं।

साधारण सभा हुने :

मिति: २०८२/०९/२६ गते शनिबार

समय: बिहान ११:०० बजे

स्थान: हेटौडा-२, पल्पसा प्याराडाइज होम

छलफलका विषयहरू:

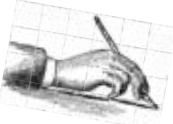
१. संरक्षक श्री महालक्ष्मी उपाध्याय डिन्याज्युको सम्बोधन सम्बन्धमा।
२. साधारण सभाको बैधानिकता सम्बन्धमा।
३. निर्णय प्रमाणित गर्न सदस्यहरूको छनौट सम्बन्धमा।
४. संचालक समितिको तर्फबाट अध्यक्षज्युको प्रतिवेदन सम्बन्धमा।
५. वार्षिक प्रगती एवं भावी नीति कार्यक्रम सहितको सचिबज्युको प्रतिवेदन सम्बन्धमा।
६. कोषाध्यक्षज्युबाट आ.ब.२०८१/२०८२ को लेखापरिक्षकज्युबाट तयार पारेको वित्तीय विवरण सहित ऋण समितिको प्रतिवेदन सम्बन्धमा।
७. आ.ब.२०८१/०८२ को वार्षिक लेखा परीक्षण प्रतिवेदन अनुमोदन सम्बन्धमा।
८. आन्तरिक लेखा सुपरिवेक्षण समितिको प्रतिवेदन अनुमोदन सम्बन्धमा।
९. आ.ब. २०८२/०८३ को साधारण सभा पूर्वको पेशकी बजेट खर्च अनुमोदन सम्बन्धमा।
१०. आ.ब. २०८३/०८४ को साधारण सभा पूर्वको पेशकी बजेट सम्बन्धमा।
११. विनियम २०५५ र आर्थिक तथा आन्तरिक कार्यविधि संशोधन सम्बन्धमा।
१२. आ.ब.२०८२/०८३ को लागि लेखा परिक्षक नियुक्ति र पारिश्रमिक निर्धारण गर्ने सम्बन्धमा।
१३. नियमनकारी निकायको निर्देशनका सम्बन्धमा।
१४. शेयर लाभांश एवं संरक्षित पुंजीकोष फिर्ता वितरण सम्बन्धमा।
१५. संस्थाको आवश्यकता अनुसार घर घडेरी खरिद एवं बिक्री अख्तियारी सम्बन्धमा।
१६. समितिको बैठक तथा अन्य सुविधा निर्धारण सम्बन्धमा।
१७. संचालक समिति र लेखा सुपरिवेक्षण समितिको निर्वाचन कार्यक्रम सम्बन्धमा।
१८. संस्था संचालनमा अग्रिम कार्यदिश सम्बन्धमा।
१९. बिबिध।

(नोट: २०८१ सालको एसइइ (SEE) मा उत्कृष्ट अंक ल्याउने सदस्यका छोरा छोरीहरूलाई पुरस्कृत गरिने हुदा मिति २०८२/०९/१५ गते भित्र संस्थामा आफ्नो प्रमाणपत्रहरू पेश गर्न हुन जानकारी गराइन्छ। साथै साधारण सभामा सदस्य स्वयम् उपस्थित भएमा संस्थाद्वारा उत्पादित शुद्ध तोरीको तेल प्रति सदस्य २ लिटर प्रदान गरिनेछ।)

इश्वर पण्डित (सचिव)

दिव्यतारा बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.

हेटौडा-२, पल्पसा रोड। फोन नं. ०५७-५२४९१६, ५२५९१७



सम्पादकीय

जोरिवमपूर्ण यात्रा

मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिका ६ जुриखेतमा आइतबार साँझ भएको सुमो दुर्घटनाले फेरि एकपटक मकवानपुरको सडक सुरक्षाको दयनीय अवस्थालाई उजागर गरेको छ । सडकबाट करिब १०० मिटर तल खोल्सामा खसेको सुमो दुर्घटनामा ६ जनाले ज्यान गुमाएका छन् भने ३ जना घाइते भएका छन् । यो घटना मात्र होइन, यस्ता दुर्घटना हाम्रो दैनिकी बनिसकेको छ, जुन अत्यन्त चिन्ताजनक छ ।

दुर्घटनामा पर्नेहरूको सनाखत पनि प्रहरीले दोस्रो दिन मात्रै गऱ्यो । सुमो काउन्टरहरूले आफ्नो जिम्मेवारी र यात्रुको सामान्य परिचय समेत नलिई यात्रा गराउँदाको परिणाम हो । नेपालमा प्रत्येक दिन कतै न कतै सवारी दुर्घटना हुन्छ र निर्दोष नागरिकहरू असामयिक मृत्युको मुखमा पर्छन् । तर यी दुर्घटना कुनै प्राकृतिक प्रकोप होइनन्, यी मानवीय लापरवाही, संरचनागत कमजोरी र प्रशासनिक उदासीनताको परिणाम हुन् । भीमफेदी-कुलेखानी-काठमाडौं सडकखण्ड पहाडी क्षेत्रमा पर्ने अत्यन्त संवेदनशील मार्ग हो । यस्तो मार्गमा सडकको मापदण्ड, सुरक्षा उपाय र नियमित मर्मत अत्यावश्यक छ । तर वास्तविकता के छ ? संकीर्ण सडक, बिग्रीएको सडकको सतह, सुरक्षा रेलिङको अभाव र चालकहरूको लापरवाहीले यस्ता दुर्घटनालाई निम्तो दिइरहेका छन् । दुर्घटनाको मूल कारणहरू खोज्दा केही प्रमुख समस्या देखिन्छन् । सडक पूर्वाधारको गुणस्तर हीनताका कारण धेरै सडकहरू निर्माणको समयमा नै मापदण्डविहीन हुन्छन् । सवारी साधनहरूको सर्भिसिङ गरिएको हुँदैन । चालकहरूको असुरक्षित र जोरिवमपूर्ण ड्राइभिङ र ट्राफिक नियम कार्यान्वयनमा खुकुलोपनका कारण यात्रुहरूले जोरिवमपूर्ण यात्रा गर्न बाध्य छन् । सरकार र सम्बन्धित निकायहरूले यस विषयमा गम्भीरता देखाउनुपर्छ । पहाडी सडकमा अनिवार्य रूपमा सुरक्षा रेलिङ राख्नुपर्छ । चालकहरूलाई नियमित तालिम र सचेतना कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्छ । सवारीको नियमित फिटनेस जाँच र मर्मत अनिवार्य बनाउनुपर्छ । ट्राफिक नियमहरूको कडाइका साथ पालना गराउनुपर्छ । र सबैभन्दा महत्वपूर्ण, सडक निर्माणमा गुणस्तर र मापदण्ड सुनिश्चित गर्नुपर्छ ।

यस्ता दुर्घटनाहरू फेरी पनि दोहोरिन नदिन सबैको ध्यान जान जरुरी छ । सडक सुरक्षा सबैको साभ्ना जिम्मेवारी हो । सरकार, सवारी चालक, सडक निर्माणकर्ता र आम नागरिक सबैले आ-आफ्नो भूमिका निभाएर मात्र हामी सुरक्षित सडकको सपना साकार पार्न सक्छौं । बाटोमा हिँड्नु, सवारी चढ्नु र यात्रा गर्नु कसैको जीवनको अन्तिम यात्रा हुनु हुँदैन । सडक सुरक्षाको अवस्था सुधार गर्ने अहिले मात्र होइन, सधैं आवश्यक छ ।

जरुरी टेलिफोन नम्बरहरू		
मकवानपुर प्रहरी	एमबुलेन्स सेवा	
प्रहरी कन्ट्रोल: १००	मोवाेल रेड्कल पदमालिनी १०००००	१०००००
चिल्ला टाफिका: १०००००	बसकोली १०००००	१०००००
वडा प्रहरी: १०००००	टोल जन्तल पदिवार विजोकाय सेव	१०००००
पशुपतिजगर इलाका: १०००००	जलपरी रेडकल: १०००००	१०००००
पापुल इलाका: १०००००	पशुपति रेडकल: १०००००	१०००००
ललहरी इलाका: १०००००	पशुपति रेडकल: १०००००	१०००००
काठमाडौं इलाका: १०००००	पशुपति रेडकल: १०००००	१०००००
लीलापेदी इलाका: १०००००	पशुपति रेडकल: १०००००	१०००००
बागमती नगर: १०००००	पशुपति रेडकल: १०००००	१०००००

आजको राशीफल		
मेघ :	डर चिन्ता	
वृष :	धन लाभ	
मिथुन :	खर्च बढ्ने	
कर्कट:	अपघ्नय	
सिंह :	मित्र भेट	
कन्या :	प्रेममा सफलता	
तुला :	सन्तान सुख	
वृश्चिक :	पढाईमा रुची	
धनु :	समयले साथ दिने	
मकर :	व्यवसायमा लाभ	
कुम्भ :	शत्रु नाश	
मीन :	धार्मिक रुची	
तपाईंको आजको दिन शुभ रहोस् !!		



सन्जिव हुमागाई

हुमागाई त्रिभुवन विश्वविद्यालय एवं नेपाल खुल्ला विश्वविद्यालयमा राजनीतिशास्त्र एवं अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्धका सिद्धान्त प्राध्यापन गर्छन्।

समानुपातिकको बन्दसूचीले नेपाली राजनीतिमा फेरि अर्को हलचल ल्याएको छ । भाषा र आलोचना गर्न खोजिएका पात्रहरू फरक होलान् तर सारमा अहिलेको तातोतातो छलफल मूलतः पाँच तर्कको आसपासमा छ ।

पहिलो, समानुपातिक प्रणालीको दुरुपयोगले निरन्तरता पायो । दोस्रो, यो मामिलामा नयाँ र पुराना दलमा तात्त्विक अन्तर देखिएन । तेस्रो, सुधारको पक्षमा उभिने अपेक्षा गरिएका नयाँ दलहरूको यस्तो व्यवहारले निराशा थपेको छ । चौथो, यो देशमा जुन व्यवस्था र दल आए पनि तरमारा वर्गको हालीमुहाली सधैं रहने रहेछ । पाँचौं, सबै राजनीतिक दलका नेताहरू आर्थिक रूपमा सम्पन्न वर्गहरूले घेरिएका छन् । यी सबै तर्कभित्र राजनीति र त्यसमा पनि राजनीतिमा लामो समयदेखि रहेका पात्रप्रतिको अविश्वास भरिएको छ । लामो सुक्केरा हालै नागरिकहरूले भन्न सुरु गरेका छन्, 'नयाँ पनि, पुराना पनि उस्तै रहेछन् ।' भन्दा हेर्दा नयाँप्रतिको असन्तुष्टि देखिएको जस्तो देखिए पनि पुराना सबै खराब छन् भन्ने नेपाली राजनीतिमा स्थापना गर्न खोजिएको भाष्य फेरि एक पटक उजागर भएको छ । नागरिकस्तरमा लामो समयदेखि यस्तो संवाद हुँदै आएको भए पनि यो भाष्यको अर्थ, इंगित गर्न खोजिएका पात्रको परिभाषा र समाधानका बारेमा भने ठोस कदम चाल्न सकिएको देखिँदैन ।

एकमुष्ट 'संस्थापन वा मूलधार' को अन्तर्य

कुनै पनि समाजमा संस्थापन वा मूलधार रहन्छन् र त्यसमा असहमति राख्नेहरू पनि हुन्छन् । खासमा उनीहरूबीच शक्ति सन्तुलनमा परिवर्तन आउँदा राजनीतिक परिवर्तन हुन्छ । यो तथ्य उदारवादीदेखि मार्क्सवादीसम्म सबैले स्वीकार गरेका छन् । मार्क्सले सन् १८४८ मा लेख्नुभएको कम्युनिस्ट मेनिफेस्टोको अंग्रेजी अनुवादको ३१ पेजमा प्रस्टसँग भन्नुभएको छ, 'विश्वभर सामन्ती समाज ढल्दै गर्दा र त्यसको सर्वत्र उत्साह फैलिए पनि श्रमिक वर्ग पूर्ण रूपमा परिपक्व हुन र उनीहरूको मुक्तिको आर्थिक अवस्था सिर्जना हुन नसक्नुका कारण श्रमिक वर्गले अपेक्षित नतिजा हासिल गर्न सकेनन् र पुँजीपतिहरूको युगको उदय भयो ।' अर्थात् सामन्तीहरूबाट पुँजीपतिहरू मूलधार भए र श्रमिकहरू अर्भै पनि मूलधार बाहिरै रहे ।

सामान्यतया देशको प्रशासन, कानुन, अर्थतन्त्र तथा धार्मिक क्षेत्र आदिका उच्च तहमा रहेका व्यक्तिहरूमध्ये राज्यका प्रमुख निर्णयमा निर्णायक भूमिका खेल्ने व्यक्तिहरूलाई संस्थापन वा मूलधार भन्ने गरिन्छ । नेपालको हकमा राजनीतिक दलभित्रको शक्ति समूहलाई संस्थापन र इतर भनेर वर्गीकरण गर्ने गरिन्छ । सिंगो देशको बारेमा यस्तो वर्गीकरण गरेर हेर्ने प्रचलन छैन । हरेक देशमा राजनीतिक विकासक्रमअनुसार संस्थापन वा मूलधारमा फरक पात्रहरू रहन्छन् । परिवर्तन हुन्छन् । जस्तै नेपालभन्दा फरक रूपमा बंगलादेश र पाकिस्तानमा सेना लामो समयदेखि राजनीतिको मूलधारमा रहेको छ । दक्षिण कोरियामा सोल राष्ट्रिय विश्वविद्यालयसहित तीन-चार विश्वविद्यालय अध्ययन गरेका व्यक्तिहरूको निर्णायक भूमिका रहन्छ । साथै, कोरियाली आधुनिक इतिहासमा

‘पुराना सबै खराब’ भाष्यको अन्तर्य

एकाधबाहेक सबै राष्ट्रपतिहरू दक्षिणपूर्वी योंगनाम क्षेत्रका रहेकाले सो क्षेत्रका राजनीतिज्ञलाई मूलधार मान्ने गरिन्छ । त्रिनेपाली राजनीति आज व्याप्त 'पुराना सबै खराब' छन् भन्ने भाष्यभित्र हिजोका सबै पात्रहरू एकै संस्थापन वा मूलधार हुन् भन्ने गहन भाव लुकेको छ । अर्थात् त्यहाँ निर्णायक प्रतिपक्षी थिएनन् । सो समस्या राजनीतिमा मात्रै होइन, समाज र अर्थतन्त्रमा व्याप्त थियो । यहाँ कुनै जैविक, पेसा वा वर्गलाई निर्धारण गरेर चित्रित गर्नुभन्दा पनि निश्चित मूल्य, मान्यता र संस्कारलाई स्वीकार गर्ने सबैलाई मूलधार वा संस्थापनका रूपमा व्याख्या हुन्छ । त्यसभित्र कोही कसैले असन्तुष्ट रहँदा-रहँदै पनि अप्रत्यक्ष लाभको लोभमा स्वीकार गरेको छ भने पनि ऊ मूलधार वा संस्थापन नै रहन्छ । अर्थात् उनीहरूको संस्कृति र सञ्जाललाई नै मूलधारका रूपमा चित्रित गरिएको छ । उनीहरू सबैलाई खराब चित्रित गरिन्छ । अहिले प्रचलनमा रहेको 'फोले' को प्रयोग यसको ज्वलन्त उदाहरण हो ।

२०४६ सालमा बहुदलीय व्यवस्था पुनःस्थापना भएपछि सत्तामा पुगेका राजनीतिक दलहरू, त्यसमा पनि सत्तामा पुग्न आगो विचार वा आदर्शलाई बिसरेर जस्तोसुकै राजनीतिक सम्झौताका लागि तयार भएका राजनीतिक दलहरू, उनीहरूको आडमा पद र अवसर पाएका राजनीतिहरू, त्यही संरचनाबाट धन कमाएका समूह र त्यसैका कारण समाजमा ख्याति प्राप्त गरेका सबै पात्रहरूलाई 'हिजोको संस्थापन' का रूपमा हेर्ने दृष्टिकोण यहाँ लुकेको छ । यस्ता पात्रहरू बाहिरबाट हेर्दा प्रतिस्पर्धामा रहेको जस्तो देखिए पनि उनीहरूबीच सधैं साँठगाँठ हुने गरेको र कुनै पनि अवसर उनीहरू भन्दा बाहिर जान नदिने अनुदार संस्कार व्याप्त रहेको चित्रित गर्ने गरिन्छ । यस्ता समूहहरूमा हिजोको ब्याज मात्र खोज्ने मनोविज्ञान, पक्षपाती 'डीएनए' र साँघुरो घेराभित्र सीमित रहने बानी रहेको भनेर आलोचना गर्ने गरिएको छ । मूलधार आगै फाइदामा केन्द्रित रहेकाले समाज, राजनीति एवं अर्थतन्त्रमा नयाँ मुद्दाहरू जस्तै जलवायु परिवर्तन, डिजिटल अर्थतन्त्र आदिमा ध्यान दिन नसक्ने तर्क गरिन्छ । यस्तो अवस्थाले समाज, अर्थतन्त्र र राजनीतिमा अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा व्याप्त रहेकाले सीमित व्यक्ति वा समूहले मात्रै फाइदा लुट्ने संरचना नै बनेको छ ।

पुराना सबै खराब भन्ने भाष्यलाई शल्यक्रिया गर्न सकिन्छ । पहिलो, २०४६ पछि नेपाली राजनीतिमा विधि, पद्धति, कानुनभन्दा पनि माथि रहेको जसरी व्यवहार गर्ने व्यक्तिहरूको हालीमुहाली र हुर्यो । उनीहरू नै नेपाली राजनीतिमा मूलधार रहे । दोस्रो, उनीहरूसँगको साँठगाँठमा समाजमा पनि यो प्रवृत्ति सय्यो । यसले प्रायः सबै सार्वजनिक संस्था र कालान्तरमा गैरसरकारी संस्थाको प्रभावकारितामा समस्या सिर्जना गर्‍यो । तेस्रो, यसले मूलभूत रूपमा समाज, राजनीति र अर्थतन्त्रमा 'योग्यता' को मानकको धज्जी उडाउने काम गर्‍यो । चौथो, खासमा जो-जसले यस्तो असमान एवं अनुचित व्यवस्थालाई स्वीकार गर्दछ, उसले मात्रै फाइदा प्राप्त गर्ने संरचना बन्यो र यसको विरोध गर्नेहरूमाथि चौतर्फी आक्रमण र निषेध भयो ।

पाँचौं, यस्तो अवस्थाले सिंगो राज्य सञ्चालनमा प्रशासनिक, सांस्कृतिक, मनोवैज्ञानिक हरेक तवरले नकारात्मक प्रभाव पऱ्यो । छैटौं, यसरी नेपालमा एउटा बलियो तर गैरलोकतान्त्रिक, गैरपारदर्शी एवं विधि पद्धतिलाई मिच्ने, व्यक्तिगत क्षमताभन्दा पनि साँठगाँठमा शक्तिको वरिपरि रहने संस्थापन वा मूलधारको विकास भयो र उनीहरू राज्यसत्तामा हुने वा नहुने कुराले खासै फरक नपर्ने अवस्थामा पुगे भन्ने यसका विरोधी वा संस्थापन विरोधीहरूको तर्क रहेको छ ।

'संस्थापन सबै खराब' भाष्यको विकासक्रम

जहर नेपाली राजनीति, सामाजिक एवं आर्थिक क्षेत्रमा केही आधार भूत समस्याहरू छन् वा होलान् । तर एकाध पात्र वा प्रवृत्तिलाई सिंगो राज्यको

अवस्थाका रूपमा चित्रित गर्ने भाष्य स्थापित हुनु आफैमा न सत्य हुन सक्छ, न शुभ संकेत नै । राज्यका महत्त्वपूर्ण अंगदेखि सामाजिक एवं आर्थिक क्षेत्रमा आदर्श र सेवामा निष्ठावान् पात्रहरूको कमी छैन । खासमा उनीहरूको त्यागबिना हाम्रा वरिपरिका उपलब्धिहरू सम्भव छन् ? यो देशमा केही पनि भएन भन्ने भाष्य आफैमा पनि सत्य होइन । कुनै पनि पदमा रहेका व्यक्तिहरू गलत प्रक्रियाबाट पदमा पुगेका हुन् र उनीहरूलाई अस्वीकार गर्नु नै देश र जनताको हितमा हुन्छ भन्ने तर्कलाई जबर्जस्ती स्थापित गर्न खोजियो भने देशको भविष्य के हुन्छ ?

एउटा ऐतिहासिक तथ्यलाई हेरौ । पृथ्वीनारायण शाहले काठमाडौं एकीकरणपश्चात् वसन्तपुर दरबारबाट राज्य सञ्चालन गरे । तर अधिल्लो शासन व्यवस्थाको राजाको सलिकलाई नभत्काईकन राखे । नागरिकबीच एकताका लागि अन्य धेरै सांस्कृतिक सम्पदाहरूलाई संरक्षण गरे, निरन्तरता दिए । अहिले हामी त्यो युगमा देखिएको उदारताभन्दा पनि पछाडि जान खोज्दै छौं कि भन्ने भान हुन्छ । राजनीतिमा कुनै पनि भाष्य निश्चित अन्तरक्रियाबाट समाजमा स्थापित हुन्छ । अर्थात् देशमा धेरै भाष्यहरू एकै पटक रहन्छन् । त्यहाँभित्रको शक्तिको अवस्थाले कुन भाष्य हावी हुने भन्ने निर्धारण गर्दछ । केही दशकअगाडि सम्म दलका नेतालाई आमन्त्रण गर्न तैँडाडमछाड हुने हाम्रो देशमा अहिले 'फोले' भन्ने शब्द लोकप्रिय हुनु त्यसको उदाहरण हो । यस्तो अवस्थामा हाम्रो प्रश्न हुनुपर्छ 'कसरी वर्तमान नेपालमा पुराना सबैलाई एकमुष्ट मूलधार वा संस्थापनमा चित्रित गर्ने भाष्य निर्माण भयो ?'

हामी एउटा विषयमा प्रस्ट हुनु आवश्यक छः यस्तो भाष्य 'पुलजिम' व्याप्त रहेको देशमा सजिलै अनुभव गर्न सकिन्छ । 'पुलजिम' लाई प्रश्न दिने नेताले जहिले पनि जनता र मूलधारका नेताका बीचमा प्रस्ट भिन्नता रहेको देखाउँछन् । नागरिकहरू धेरै सोझा भएको र मूलधारका नेताहरू अति भ्रष्ट हुनु नै राजनीतिको प्रमुख समस्या भएको तर्क अगाडि सार्दै आफू मात्रै 'बिचरा' नागरिकलाई प्रतिनिधित्व गर्ने 'असल' पात्र भएको भरपूर विज्ञापन गर्छन् । साथै, अहिलेको विधि, विधान र व्यवस्था नै विकासका लागि बाधक रहेकाले आफूसँग त्यसलाई हटाउन सक्ने क्षमता रहेको अपिल गर्दछन् । यस्तो अवस्थामा राजनीतिक रूपमा सफल हुन हिजोको मूलधार वा खराब नेतृत्वमा धेरैभन्दा धेरै पात्र र समूहलाई समाहित गर्ने प्रयत्न गर्छन् । नेपालको अहिले व्याप्त 'पुराना सबै खराब' को भाष्यको विश्लेषण 'पुलजिम' बाट टाढा गएर सम्भव छैन ।

कसरी नेपालमा यस्तो भाष्य स्थापित भयो ? यो २०४६ देखिको नेपाली राजनीतिको अभ्यासको नतिजा हो । पहिलो, २०४८ सालको आमनिर्वाचनदेखि देशमा कांग्रेस-कम्युनिस्ट बिम्बले जरा गाड्यो । कुनै राजनीतिक दललाई समर्थन गरेका आधारमा उसको नैतिकतामाथि नै प्रश्न उठाउने गलत राजनीतिक संस्कार सोही समयदेखि नेपालमा हुर्केको हो । दोस्रो, पहिचानको आन्दोलनको क्रममा समस्या समाधानउन्मुख भाषाभन्दा पनि घृणा सिर्जना गर्ने भाषाको प्रयोगले उच्च प्राथमिकता पायो । राजनीतिमा रहेको अविश्वास र घृणा समाजका कुना-कुनासम्म फैलियो । सो क्रमलाई रोकन आज पनि निर्णायक कदम चालिएको छैन । तेस्रो, समानुपातिकको प्रणाली, निर्वाचनपूर्व गठबन्धन र निरन्तरको गठबन्धन परिवर्तनको राजनीतिले राजनीतिक दल र उनीहरूका समर्थकहरूका बारेमा तामा प्रश्नहरू उत्पन्न भए । चौथो, दलाल पुँजीवादमा हुने नै यस्तै हो भनेर अहिलेका समस्यालाई स्वाभाविक रूपमा चित्रित गर्ने अभ्यास पनि प्रचलित रह्यो । सुडान, भेनेजुएला, सोमालिया, कोरिया, जापान सबै देशमा पुँजीवाद छ तर त्यसको दलालवादी स्वरूपमा भने भिन्नता छ । हामी कहाँ छौं, कता जाँदै छौं भन्ने बहसले कहिले पनि प्राथमिकता पाउन सकेन ।

यस्तो निराशाजनक सामाजिक एवं राजनीतिक परिप्रेक्ष्यमा नेपालीहरूको वैदेशिक रोजगारीमा जाने संख्या निरन्तर उकालो लाग्दै गयो । सामाजिक सञ्जालको प्रयोगमा उच्च वृद्धि भयो । अर्को एउटा संयोग, हाम्रा नेपालीहरू धेरै अधिनायकवादी वा अधिनायकवादको युगमा आर्थिक वृद्धि गरेका देशमा पुग्नुभयो । सामाजिक सञ्जालमार्फत विदेशमा रहेका नेपालीहरू अप्रत्यक्ष राजनीतिक सहभागिता पनि बढ्यो । उनीहरूलाई आकर्षित गर्दा मात्रै स्थानीय रूपमा भोट सुनिश्चित हुने वा स्थानीय मतदाताको उम्मेदवार एवं दल छनोटमा उनीहरूको निर्णायक भूमिका हुने संरचना बन्यो । खासमा केही निश्चित दल र उनीहरूका नेताबीच कसरी त्यस्ता निर्णायक तर अप्रत्यक्ष रूपमा राजनीतिमा संलग्न व्यक्तिलाई उत्तेजित बनाउन सकिन्छ भन्ने प्रतिस्पर्धा नै चल्यो । यसले नेपाली राजनीतिमा 'पुलजिम' लाई संस्थागत गर्‍यो । यसै सिलसिलामा 'पुराना सबै खराब' हुन् भने भाष्य जबर्जस्त बन्यो । र, अहिले थप एक नयाँ प्रकृतिको समस्या थपिएको छः पुस्तागत । निश्चित उमेर समूहका नागरिकले अर्को उमेर समूहलाई अविश्वास गर्ने भाषाको प्रयोगमा वृद्धि भएको छ । यसले हिजोदेखि अभ्यासमा रहेको 'पुलजिम' लाई मलजल गर्ने मात्रै होइन, समाज र राजनीतिमा प्रतिस्पर्धाको स्वरूपमा नै परिवर्तन ल्याएको छ ।

यस अर्थमा नेपालमा अहिले व्याप्त राजनीतिक भाष्यलाई कुनै निश्चित पात्रहरूको प्रतिस्पर्धा वा नियोजित रूपमा मात्रै हेरियो भने ऋटपूर्ण हुन्छ । राजनीतिको सिंगो विश्लेषणको अवसर गुमाउँछौं । निर्वाचनको अवधिलाई हाम्रो राजनीतिको सर्वाङ्गीण सुधारको छलफलको अवसरका रूपमा सदुपयोग गर्नुपर्छ । अर्थात्, यसलाई लामो समयदेखि नेपाली राजनीतिमा व्याप्त 'पुलजिम' को अन्त्यको अवसरका रूपमा प्रयोग गर्नुपर्छ ।

समाधान नै छैन ?

यस्तो अवस्था कुनै पनि दृष्टिकोणबाट सुखद होइन । सबै खराब भन्ने भाष्यले देशभित्र द्वन्द्व र अविश्वासको वातावरणलाई मलजल गर्दछ । हामीसँग समाधान गर्नुपर्ने दुई-तीन दशकदेखिका आधारभूत समस्याहरूको चाड छ । त्यसका लागि राष्ट्रिय एकता अपरिहार्य छ । सामाजिक, आर्थिक एवं राजनीतिक बहुआयामिक कारणले सिर्जित एवं संस्थागत भएका भाष्यहरूलाई अवसान गर्ने मोडल निर्माण नै मुलुकको पहिलो र साभ्ना आवश्यकता हो ।

राजनीतिक दलहरूले समानुपातिकको बन्दसूची निर्वाचन आयोगमा बुझाउने सिलसिलामा हामीले गहन अनुभूति गरेका छौं । यहाँ जोकोही पनि, जुनै पनि समय 'खराब पुरानो' हुन सक्छ । यो भाष्य र राजनीतिक संस्कार महँगो हुन्छ भन्ने तथ्यको स्वीकारोक्ति नै अहिलेको अवस्थाको सुधारको प्रस्थानबिन्दु हो । त्यसो भनिरहँदा, हिजो सबै ठीकै थियो राजनीतिक रूपमा स्थापित भाष्य मात्र गलत थियो भन्ने बलमिच्याई पनि गर्नु हुँदैन । हिजो राज्यसत्ता नागरिकका समस्या पहिचान गर्न, उपयुक्त नीति एवं विधिको स्थापना गर्न चुकेकै हो । यो देशमा दैनिक ७ जनाको दरले सडक दुर्घटनामा ज्यान जान्छ । विगत १० वर्षमा यो संख्या घटेको छैन, कुनै-कुनै वर्षमा वृद्धि भएको छ । यस्ता धेरै सूचक, जसले नागरिकको दैनिक जीवन मात्रै होइन, समग्र मनोविज्ञानमा नकारात्मक प्रभाव पर्दछ, त्यसका बारेमा राज्य र सरोकारवाला सजग रहेको, समाधानका लागि सक्रिय रहेको देखाउँदै नागरिकको विश्वास जित्नु नै अहिलेको गम्भीर विश्वासको संकट मोचनको उपयुक्त विकल्प हो ।

साथै, राजनीति, समाज र अर्थतन्त्र निगरानीमा छ र कसैले राम्रो गर्दा परिष्कृत हुने र नराम्रो गर्दा दण्डित हुने प्रणालीको विकास र कर्षाव्ययनमा हामीले देखाउने तत्परताले नै आगामी दिनमा सबै खराब छन् भन्ने भाष्यको निरन्तरता वा अवसान निर्धारण गर्नेछ । यस अर्थमा, राजनीतिक दल र पात्रहरूका निर्वाचनका प्रतिबद्धताहरू उनीहरूले सामाजिक, राजनीतिक एवं आर्थिक समस्याका जराहरूलाई कतिको बुझेका रहेछन् भन्ने परीक्षा पनि हो । *इकान्तपुरबाट*



कर्जा चुत्ता गर्न आउने बारेको ३५ (पैतिस) दिने सार्वजनिक सूचना

प्रकाशित मिति : २०८२/०८/२२ (प्रदेश राष्ट्रिय दैनिक)

यस आशा लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेडको तपसिलमा उल्लेखित शाखा कार्यालयहरूबाट धितो तथा सामूहिक जमानीमा आधारित कर्जा कारोबार गरी वित्तीय संस्थाको नियमानुसार मासिक रुपमा साँवा ब्याज बुझाउनु पर्नेमा विगत लामो समय देखि कर्जाको किस्ता (साँवा ब्याज) तिर्न आलटाल गरेको, पटक पटक मौखिक तथा लिखितरुपमा तरताकेता गर्दा समेत कर्जा तिर्न तर्फ कुनै चासो नदिएको, नेपाल राष्ट्र बैकको नियमानुसार शंकास्पद/खराब वर्गमा कर्जाको वर्गीकरण भएको, कर्जा लिनको बखतमा यस वित्तीय संस्थासंग गरेको लिखत तमसुकको शर्तबन्धेजको उल्लंघन गरेको हुँदा तपसिलमा उल्लेखित तपाईं ऋणी तथा एकल/धनजमानीकर्ताहरू लाई यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिन भित्र सम्बन्धित शाखा कार्यालयमा सम्पर्क गरी आफ्नो तिर्नु बुझाउनु पर्ने सम्पूर्ण (साँवा, ब्याज र हर्जाना ब्याज) रकम तिर्नु बुझाउनु हुन जानकारी गराइन्छ । अन्यथा बैक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन-२०७३, नेपाल राष्ट्र बैकबाट "घ" वर्गका ईजाजतपत्र प्राप्त लघुवित्त वित्तीय संस्थाहरूलाई जारी गरिएको एकीकृत निर्देशन-२०८१ र वित्तीय संस्थाको कर्जा असुली नीति-२०८० बमोजिम थप असुली प्रकृया अवलम्बन गर्नुका साथै यसै सूचनालाई आधारमानी बैक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन-२०७३ बमोजिम सामूहिक जमानीमा आधारित कर्जाको हकमा जग्गा जमिन रोक्का रस्त्रुक साथै धितोमा आधारित कर्जाको हकमा नियमानुसार धितो लिलामी गरी असुलउपर गरिने तथा नेपाल राष्ट्र बैकबाट "घ" वर्गका ईजाजतपत्र प्राप्त लघुवित्त वित्तीय संस्थालाई जारी गरिएको एकीकृत निर्देशन-२०८१ को निर्देशन नं. ११(२) बमोजिम तपाईं ऋणी तथा एकल/धनजमानीकर्ताहरू लाई कालोसूचीमा राख्न कर्जा सूचना केन्द्रमा लेखि पठाईने भएकोले यसबाट ऋणी तथा एकल/धनजमानीकर्ताहरू लाई पर्न जाने असुविधा प्रति वित्तीय संस्था जवाफदेही नहुने र असुली प्रकृया अवलम्बन गर्दा लागेको सम्पूर्ण खर्च रकम समेत सम्बन्धित ऋणीबाट नै असुल उपर गरिने ब्यहोरा जानकारी गर्दछौ ।

ऋणी तथा एकल/धनजमानीकर्ताहरूको नाम, थर, ठेगाना, नागरिकता प्रमाणपत्र नं. तथा धितोमा रहेको जग्गाको विवरण :				
शाखा कार्यालय : कोल्हवी, बारा १.ऋणीको नाम : त्रिभुवन बैठा, पिता/पतिको नाम : अनुप बैठा, बाजे/ससुराको नाम : रामदेव बैठा धोबी, स्थायी ठेगाना : टैग्राह-६, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०३३-१४७, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : सन्तोष कुमार बैठा, पिता/पतिको नाम : रामेश्वर बैठा धोबी, स्थायी ठेगाना : फतुहा विजयपुर-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०२-७६-०२०४१ २.धनजमानीको नाम : कान्ती देवी, पिता/पतिको नाम : त्रिभुवन बैठा, बाजे/ससुराको नाम : अनुप बैठा, स्थायी ठेगाना : फतुहा विजयपुर-३, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०१-७८-०६८०४ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : सुनरपतिया देवी, जग्गाको ठेगाना : टैग्राह-६, रौतहट, कित्ता नं. : ७७४, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-१-८-०-४८१ व.मी.) २.ऋणीको नाम : विपेन्द्र मुखिया, पिता/पतिको नाम : राम किसुन मुखिया, बाजे/ससुराको नाम : लालजी मुखिया, स्थायी ठेगाना : प्रतापपुर पलटुवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०६१/४३५, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : तेज नारायण मुखिया, पिता/पतिको नाम : रामकिसुन मुखिया, बाजे/ससुराको नाम : लालजी मुखिया, स्थायी ठेगाना : गुजरा-७, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०२-७८-०१०३१ २.धनजमानीको नाम : सुबोध मुखिया, पिता/पतिको नाम : रामकिसुन मुखिया, बाजे/ससुराको नाम : लालजी मुखिया, स्थायी ठेगाना : गुजरा-७, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०२-७८-०४७४१ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : लालजी मुखिया विन, जग्गाको ठेगाना : प्रतापपुर पलटुवा-८, रौतहट, कित्ता नं. : ८८१, ८०५, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-३-१२-८, ०-०-१३-०-१२२५८.७, २२०.१२ व.मी.) ३.ऋणीको नाम : मुर्ती देवी यादव, पिता/पतिको नाम : चन्दन कुमार यादव, बाजे/ससुराको नाम : राम सोगरथ राय यादव, स्थायी ठेगाना : फतुवा विजयपुर-१, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०१-७६-११६३३, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : नन्द किशोर राय, पिता/पतिको नाम : बाल कुमार, बाजे/ससुराको नाम : बच्चु राय यादव, स्थायी ठेगाना : सितलपुर बैरगनिया-५, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२१०५६-४८६३ २.धनजमानीको नाम : चन्दन कुमार यादव, पिता/पतिको नाम : राम सोगरथ राय यादव, बाजे/ससुराको नाम : रामबिलास राय यादव, स्थायी ठेगाना : सिबै-५, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२१०५६/३८५७ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : मुर्ती देवी यादव, जग्गाको ठेगाना : सन्तपुर खे-७, रौतहट, कित्ता नं. : ५३२, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-२-५-० ४.ऋणीको नाम : गनिलाल राय यादव, पिता/पतिको नाम : भरोस राय यादव, बाजे/ससुराको नाम : प्रित राय यादव, स्थायी ठेगाना : भसेढवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३८१२, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : मनोज प्र. यादव, पिता/पतिको नाम : जोत नारायण राय यादव, स्थायी ठेगाना : भसेढवा-७, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०६४/११८७ २.धनजमानीको नाम : सुनिता कुमारी, पिता/पतिको नाम : गनिलाल राय यादव, स्थायी ठेगाना : भसेढवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०६४/८८ ३.धनजमानीको नाम : राजेश्वर साह बनिया, पिता/पतिको नाम : गणेश साह बनिया, बाजे/ससुराको नाम : रघुनन्दन साह, स्थायी ठेगाना : भसेढवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : १७०७ धितोमा रहेको जग्गाको ठेगाना : जग्गाधनीको नाम : भरोस राय यादव, जग्गाको ठेगाना : भसेढवा-७, रौतहट, कित्ता नं. : ३५५, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-५-१०-०-१८६२.५० व.मी.) ५.ऋणीको नाम : शेख अब्बास, पिता/पतिको नाम : शेख इसामहमद, बाजे/ससुराको नाम : शेख नसिब, स्थायी ठेगाना : प्रतापपुर पलटुवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ४७६७, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : तालबुन खातुन, पिता/पतिको नाम : शेख अब्बास, बाजे/ससुराको नाम : शेख इसामहमद, स्थायी ठेगाना : प्र.पलटुवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०६१/३२७ २.धनजमानीको नाम : शेख अबदुलका, पिता/पतिको नाम : शेख ऐनुल, बाजे/ससुराको नाम : शेख जुमाई, स्थायी ठेगाना : प्रतापपुरपलटुवा-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ४७६६	धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : शेख अब्बास, जग्गाको ठेगाना : प्रतापपुर पलटुवा-८, रौतहट, कित्ता नं. : ४५१, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-१-०-०-३३८.६४ व.मी.) ६.ऋणीको नाम : माया देवी माभी, पिता/पतिको नाम : राजकुमार माभी, बाजे/ससुराको नाम : रोएन माभी, स्थायी ठेगाना : सिहासनी-६, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०२३/११६५, कर्जाको शीर्षक : साधारण एकलजमानीको नाम : राजकुमार माभी, पिता/पतिको नाम : रोएन माभी, स्थायी ठेगाना : सिहासनी-६, बारा, ना.प्र.नं. : २१८२८ ७.ऋणीको नाम : गायत्री देवी साह, पिता/पतिको नाम : शम्भु प्रसाद साह कानु, बाजे/ससुराको नाम : ठागा साह कानु, स्थायी ठेगाना : लक्ष्मिनिया-बो-१, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२२०५५/१५, कर्जाको शीर्षक : आशा उद्यमशिलता १.धनजमानीको नाम : शम्भु प्रसाद साह कानु, पिता/पतिको नाम : ठागा साह कानु, बाजे/ससुराको नाम : लखन साह कानु, स्थायी ठेगाना : प्रेमपुरगोनाही-४, रौतहट, ना.प्र.नं. : १४२७ २.धनजमानीको नाम : राजेन्द्र साह कानु, पिता/पतिको नाम : ठागा साह कानु, बाजे/ससुराको नाम : लखन साह कानु, स्थायी ठेगाना : प्रेमपुरगोनाही-४, रौतहट, ना.प्र.नं. : १८४७ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : सुनैना देवी, जग्गाको ठेगाना : लक्ष्मिनिया-१, रौतहट, कित्ता नं. : ५६८, २५४, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-०-३०-०-०-२२०.१२, २३००.४८ व.मी.) ८.ऋणीको नाम : समसेर अंसारी, पिता/पतिको नाम : जोखुमिया अंसारी, बाजे/ससुराको नाम : मुदा मिया अंसारी, स्थायी ठेगाना : गडहल-७, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०३४/१०४, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : दिलसेर अंसारी, पिता/पतिको नाम : जोखुमिया अंसारी, बाजे/ससुराको नाम : मुदा मिया अंसारी, स्थायी ठेगाना : गडहल-७, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०३४/२१८ २.धनजमानीको नाम : जोवेख नेसा, पिता/पतिको नाम : ईसलाम मिया, बाजे/ससुराको नाम : मुदा मिया अंसारी, स्थायी ठेगाना : बारागढी-६, बारा, ना.प्र.नं. : ३३-०१-७५-०२४४४ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : समसेर अंसारी, जग्गाको ठेगाना : गडहल-६, बारा, कित्ता नं. : ५१८, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-२-०-०-६७७.२६ व.मी.) ९.ऋणीको नाम : रुपशिला देवी, पिता/पतिको नाम : ओमप्रकाश प्रजयसवाल, बाजे/ससुराको नाम : बिश्वनाथ साह कलवार, स्थायी ठेगाना : बिसुनपूर्वा-८, बारा, ना.प्र.नं. : २०३७/२०७२, कर्जाको शीर्षक : आशा उद्यमशिलता १.धनजमानीको नाम : ओमप्रकाश प्र.जयसवाल, पिता/पतिको नाम : बिश्वनाथ साह कलवार, बाजे/ससुराको नाम : शिवधारी साह कलवार, स्थायी ठेगाना : बिसुनपूर्वा-८, बारा, ना.प्र.नं. : १५७०/३३१ २.धनजमानीको नाम : लम्बु प्र. साह तेली, पिता/पतिको नाम : धनराज साह तेली, बाजे/ससुराको नाम : लछुमन साह तेली, स्थायी ठेगाना : बिसुनपूर्वा-७, बारा, ना.प्र.नं. : ३३१०१६/२८६७ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : रुपशिला देवी, जग्गाको ठेगाना : बिसुनपूर्वा-८, बारा, कित्ता नं. : ११४, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-०-१४-२३७.०२ व.मी.) १०.ऋणीको नाम : फुल कुमारी, पिता/पतिको नाम : रामबाबु राय यादव, बाजे/ससुराको नाम : भौच राय यादव, स्थायी ठेगाना : बृन्दावन-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०७७-१४५, कर्जाको शीर्षक : ब्यक्तिगत १.धनजमानीको नाम : बिरभुवन महतो, पिता/पतिको नाम : रामअधार महतो, स्थायी ठेगाना : बृन्दावन-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०२-७६-००६५७ २.धनजमानीको नाम : दिलिफ राय यादव, पिता/पतिको नाम : सियाराम राय, स्थायी ठेगाना : बृन्दावन-८, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२-०२-७६-०१४६५ धितोमा रहेको जग्गाको विवरण : जग्गाधनीको नाम : रामबाबु राय यादव, जग्गाको ठेगाना : विश्रामपुर-१, बारा, कित्ता नं. : ७८४, जग्गाको क्षेत्रफल : ०-१-८-०-४७४.०७ व.मी.) ११.ऋणीको नाम : लाडली खातुन, पिता/पतिको नाम : अफताब आलम देवान, बाजे/ससुराको नाम :	महमद कैस देवान, स्थायी ठेगाना : लक्ष्मीनिया-५, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२३०५५/२, कर्जाको शीर्षक : साधारण १.धनजमानीको नाम : अफताब आलम देवान, पिता/पतिको नाम : महमद कैस देवान, बाजे/ससुराको नाम : साखिर देवान, स्थायी ठेगाना : लक्ष्मीनिया-५, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२२०५५/१८७१ २.धनजमानीको नाम : सेषयार महम, पिता/पतिको नाम : शेष नेकमहमद, स्थायी ठेगाना : लक्ष्मीनिया-५, रौतहट, ना.प्र.नं. : २१६ १२.ऋणीको नाम : सुरसति गोसाई, पिता/पतिको नाम : राजिन्द्र गोसाई, बाजे/ससुराको नाम : सहदेव गोसाई, स्थायी ठेगाना : उमजन-३, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०२७/१८५०, कर्जाको शीर्षक : साधारण धनजमानीको नाम : सुरेन्द्र प्रसाद गोसाई, पिता/पतिको नाम : परदेसी गोसाई, बाजे/ससुराको नाम : सहदेव गोसाई, स्थायी ठेगाना : उमजन-३, बारा, ना.प्र.नं. : ३३१०२७/११५५८ १३.ऋणीको नाम : मतिरा धरुनी, पिता/पतिको नाम : जयनारायण दास थारु, बाजे/ससुराको नाम : संतोलाई दास चौधरी, स्थायी ठेगाना : उमजन-७, बारा, ना.प्र.नं. : १६७१/२१४५, कर्जाको शीर्षक : साधारण धनजमानीको नाम : जयनारायण चौधरी, पिता/पतिको नाम : संतोलाई दास चौधरी, बाजे/ससुराको नाम : हकिम मिया, स्थायी ठेगाना : उमजन-७, बारा, ना.प्र.नं. : १७४४/२१४१ १४.ऋणीको नाम : भगिया धरुनी, पिता/पतिको नाम : जिवन राय थारु, बाजे/ससुराको नाम : शिवदत्त राय थारु, स्थायी ठेगाना : पिप्रा वसतपुर-७, बारा, ना.प्र.नं. : १५७८/०६८६, कर्जाको शीर्षक : आकस्मिक एकलजमानीको नाम : जिवन राय थारु, पिता/पतिको नाम : शिवदत्त राय थारु, स्थायी ठेगाना : पिपरा-७, बारा, ना.प्र.नं. : १२६३/०३७० १५.ऋणीको नाम : फिर्ती देवी चौधरी, पिता/पतिको नाम : रविन्द्र चौधरी, बाजे/ससुराको नाम : बिरची चौधरी, स्थायी ठेगाना : उमजन-६, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०२७/०५४६, कर्जाको शीर्षक : साधारण १.धनजमानीको नाम : रविन्द्र चौधरी, पिता/पतिको नाम : धुराज चौधरी, स्थायी ठेगाना : उमजन-६, बारा, ना.प्र.नं. : १६४४/०३२४ २.धनजमानीको नाम : सिकेन्द्र राय हरिजन, पिता/पतिको नाम : लालमन महरा चमार, स्थायी ठेगाना : करैयामाई-७, बारा, ना.प्र.नं. : ५१८/२०१७/१८८६ १६.ऋणीको नाम : शर्मिला देवी, पिता/पतिको नाम : महानन्द चौधरी, बाजे/ससुराको नाम : जंग बहादुर चौधरी, स्थायी ठेगाना : बिसुनपूर्वा-७, बारा, ना.प्र.नं. : ३३१०१६/४०५२६, कर्जाको शीर्षक : साधारण एकलजमानीको नाम : महानन्द चौधरी, पिता/पतिको नाम : जंग बहादुर चौधरी, बाजे/ससुराको नाम : किसुन सिंह थारु, स्थायी ठेगाना : बिसुनपूर्वा-७, बारा, ना.प्र.नं. : १३३३/६२८ १७.ऋणीको नाम : शर्मिला चौधरी, पिता/पतिको नाम : सियाराम चौ., बाजे/ससुराको नाम : छविलाल चौधरी, स्थायी ठेगाना : उमजन(पिपरा)-६, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०२७/१४८१, कर्जाको शीर्षक : साधारण एकलजमानीको नाम : सियाराम चौधरी, पिता/पतिको नाम : छविलाल चौधरी, स्थायी ठेगाना : उमजन-६, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०२७/१४४३ १८.ऋणीको नाम : कृष्णा जयसवाल, पिता/पतिको नाम : पन्नालाल जयसवाल, बाजे/ससुराको नाम : रघुनाथ साह जयसवाल, स्थायी ठेगाना : बिसुनपूर्वा-८, बारा, ना.प्र.नं. : २१६१/२१८८, कर्जाको शीर्षक : लघुउद्यम १.धनजमानीको नाम : सन्नि जयसवाल, पिता/पतिको नाम : पन्नालाल जयसवाल, बाजे/ससुराको नाम : रघुनाथ साह कलवार, स्थायी ठेगाना : बिसनपूर्वा-८, बारा, ना.प्र.नं. : ३३१०४७/४८८४८ २.धनजमानीको नाम : दिपक प्रसाद जैसवाल, पिता/पतिको नाम : राजेश प्रसाद जैसवाल, बाजे/ससुराको नाम : रघुनाथ साह कलवार, स्थायी ठेगाना : बारागढी-२, बारा, ना.प्र.नं. : ३३-०१-७४-०८६५४ १९.ऋणीको नाम : चम्पा देवी, पिता/पतिको नाम : राम बाबु महतो, बाजे/ससुराको नाम : राम अयोध्या महतो, स्थायी ठेगाना : चिउटाहा-७, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३०१४/२६, कर्जाको शीर्षक : साधारण धनजमानीको नाम : राम बाबु महतो, पिता/पतिको नाम : राम अयोध्या महतो, स्थायी ठेगाना : महेन्द्र आ-८, बारा, ना.प्र.नं. : १०/००२४	२०.ऋणीको नाम : पुनम कुमारी चौधरी, पिता/पतिको नाम : सुबोध कुमार चौधरी, बाजे/ससुराको नाम : सत्यनारायण चौधरी, स्थायी ठेगाना : जब्दी-२, सर्लाही, ना.प्र.नं. : ३८७४१०६५, कर्जाको शीर्षक : साधारण धनजमानीको नाम : अरविन्द्र चौधरी, पिता/पतिको नाम : शिव नारायण चौधरी, बाजे/ससुराको नाम : मोहन चौधरी, स्थायी ठेगाना : लक्ष्मीनिया-६, रौतहट, ना.प्र.नं. : ३२२०५५/४७०३ २१.ऋणीको नाम : मान्ती देवी, पिता/पतिको नाम : गौरीशंकर महतो नुनिया, बाजे/ससुराको नाम : गुदरी महतो नुनिया, स्थायी ठेगाना : टेढाकटी-२, बारा, ना.प्र.नं. : ३३३००८/४४४३, कर्जाको शीर्षक : साधारण धनजमानीको नाम : गौरीशंकर महतो नुनिया, पिता/पतिको नाम : गुदरी महतो नुनिया, स्थायी ठेगाना : टेढाकटी-२, बारा, ना.प्र.नं. : १६७२/१४२० शाखा कार्यालय : बज्रबाराही, मकवानपुर २२.ऋणीको नाम : सानु स्याङ्तान, पिता/पतिको नाम : सेते स्याङ्तान, बाजे/ससुराको नाम : लाल, बहादुर स्याङ्तान, स्थायी ठेगाना : टिस्टुङ्ग-१, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१३०३३/८५, कर्जाको शीर्षक : लघुउद्यम १.धनजमानीको नाम : सेते स्याङ्तान, पिता/पतिको नाम : लाल बहादुर स्याङ्तान, बाजे/ससुराको नाम : सोम बहादुर स्याङ्तान, स्थायी ठेगाना : टिस्टुङ्ग-१, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ५८/३८२०६ २.धनजमानीको नाम : भिम बहादुर स्याङ्तान, पिता/पतिको नाम : बिष्णु बहादुर स्याङ्तान, बाजे/ससुराको नाम : लाल बहादुर स्याङ्तान, स्थायी ठेगाना : टिस्टुङ्ग-१, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१३०३३/६१ २३.ऋणीको नाम : चिनिमाया लो, पिता/पतिको नाम : सन्ते लामा लो, बाजे/ससुराको नाम : माईला लो, स्थायी ठेगाना : टिस्टुङ्ग-३, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१३०३३/३१० धनजमानीको नाम : सन्ते लामा लो, पिता/पतिको नाम : माईला लो, बाजे/ससुराको नाम : सेते लो, स्थायी ठेगाना : थाहा-११, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१३०३३/२२७ शाखा कार्यालय : फापरबारी, मकवानपुर २४.ऋणीको नाम : निरु स्याङ्तान, पिता/पतिको नाम : उमेश स्याङ्तान, बाजे/ससुराको नाम : सुक्रराम स्याङ्तान, स्थायी ठेगाना : फापरबारी-३, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१-१३-७१/०००२२, कर्जाको शीर्षक : साधारण १.धनजमानीको नाम : उमेश स्याङ्तान, पिता/पतिको नाम : सुक्रराम स्याङ्तान, बाजे/ससुराको नाम : लाल बहादुर स्याङ्तान, स्थायी ठेगाना : फापरबारी-३, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१३००२/५६८ २.धनजमानीको नाम : लक्ष्मी तुमिड, पिता/पतिको नाम : भोटे तुमिड मगर, बाजे/ससुराको नाम : सुक्रराम स्याङ्तान, स्थायी ठेगाना : बागमती-८, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१-०१-७८-१२७३८ २५.ऋणीको नाम : मनिशा सिङ्तान गोले, पिता/पतिको नाम : बल बहादुर गोले, बाजे/ससुराको नाम : बुद्धि बहादुर गोले, स्थायी ठेगाना : बागमती-४, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१-०१-७६-०२०२८, कर्जाको शीर्षक : साधारण धनजमानीको नाम : दल बहादुर गोले, पिता/पतिको नाम : बुद्धि बहादुर गोले, बाजे/ससुराको नाम : मान बहादुर गोले, स्थायी ठेगाना : फापरबारी-१, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१-०१-६८-०८६७१ २६.ऋणीको नाम : कुमारी थोकर, पिता/पतिको नाम : दल बहादुर गोले, बाजे/ससुराको नाम : बुद्धि बहादुर गोले, स्थायी ठेगाना : फापरबारी-१, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१-०१-७३-०८८२६, कर्जाको शीर्षक : साधारण एकलजमानीको नाम : दल बहादुर गोले, पिता/पतिको नाम : बुद्धि बहादुर गोले, बाजे/ससुराको नाम : मान बहादुर गोले, स्थायी ठेगाना : फापरबारी-१, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : ३१-०१-६८-०८६७१ २७.ऋणीको नाम : सुन्तली माया थोकर, पिता/पतिको नाम : धन बहादुर थोकर, बाजे/ससुराको नाम : सन्त मान थोकर, स्थायी ठेगाना : फापरबारी-२, मकवानपुर, ना.प्र.नं. : १/१२२४, कर्जाको शीर्षक : साधारण एकलजमानीको नाम : सोनाम सिं थोकर, पिता/पतिको नाम : धन बहादुर थोकर, बाजे/ससुराको नाम : सन्त मान थोना	

❑ मद्रण: बेङ्कटेश छापाखाना